

Giới thiệu Anh Yêu Em, Lớp Trưởng Ngốc À!

Truyện Anh Yêu Em, Lớp Trưởng Ngốc À! của tác giả Misatakeo là một trong những câu chuyện teen nổi bật hiện nay. Kể về anh chàng điển trai nhưng cũng rất lạnh lùng tên Ciel Phantomihai và cô nàng rất đặc biệt tên Ojtakumi Myaza.

Oj đã suối ả trái tim băng giá của Ciel và anh đem lòng yêu cô. Nhưng Oj có đáp trả lại không. Mọi người hãy cùng đọc nhé.

Bạn đang đọc truyện *Anh Yêu Em, Lớp Trưởng Ngốc À!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Gặp Lại

“ai vậy?cô ta là ai? Học sinh mới à?”-những tiếng xì xào cứ vang lên khi có một chiếc xe đậu ở cổng trường.

Bước xuống chiếc xe ô tô sang trọng,một cô gái xinh đẹp xuất hiện. Cô có mái tóc màu đen búi trên đỉnh đầu. Thân hình thon thả trong bộ đồng phục trường. Chiếc váy ngắn để lộ đôi chân thon dài và trắng trẻo.

Cô đi lên phòng hiệu trưởng và nói chuyện hồi lâu. Sau đó, thầy hiệu trưởng gọi hội trưởng đến

-hãy dẫn học sinh mới này lên lớp 10A1

-vâng

-----vào học-----

Cô giáo :

-nào em hãy giới thiệu về mình đi. Đừng ngại ngần.

-chào các bạn, mình là Ojtakumi Myaza.Mong mọi người giúp đỡ- nó nói với giọng nhí nhảnh.(ai bảo ngại vậy)

-được rồi,hãy vào chỗ ngồi đi!

Oji tìm một chỗ trống ở cuối lớp rồi tiến lại ngồi

-chào bạn-boy 1

-chào- nó đáp lại một cách vui vẻ

- lát nữa mình đi ăn chứ

-A`

-cả lớp trật tự, hôm nay chúng ta còn một học sinh nữa ,em vào đi.

Cả lớp bàn tán xôn xao:“ nghe nói là con trai đấy!”

“vậy sao đẹp không vậy (hào hứng quá đi)

Ciel đẩy cửa bước vào

-chào ,tôi là Ciel hân hạnh được làm quen.

Hắn rất đẹp trai. Mái tóc vàng mượt thật đẹp. Thân hình cao ráo một tay đút vào túi quần trông vừa đẹp trai vừa lạnh lùng.

-chào ,bạn là ai? Y mình là đến trường với tư cách gì.- girl 1

-Ciel Phantomihai,người thừa kế tập đoàn Phantomihai.

-Thật sao là cậu ta sao?-cả lớp xôn xao

-được rồi em hãy về chỗ ngồi đi!

Trong khi cả lớp đang xôn xao với anh bạn vừa lạnh lùng vừa điển trai thì có một người còn chưa biết về sự hiện diện của anh chàng này. Đó là Ojatakumi. Nó đang mãi ngắm cảnh trường qua khung cửa sổ (khổ quá đã ham chơi mà còn ngồi chỗ này thì học sao được) thì một anh chàng tự nhiên chạy vào tầm mắt của nó. Hình như nó đang xem xét anh chàng này mà mắt cứ dí sát vào hắn (thích quá,nam và nữ chính được học chung trường, chung lớp , lại ngồi chung “duyên “ thật đây.)

Hội trường bước vào trong, dẫn hai học sinh mới đi tham quan trường. Cả hai đều có Cảm giác như bị giám sát (đúng rồi,tình quá a)

Gần mấy trăm học sinh lao ra ngoài. Nữ thì ngắm Ciel, nam thì ngắm Ojatakumi(nêu như vậy ...thì cũng đẹp đôi đây nhỉ)

Bất giác, một giọng nói lạnh lùng vang lên

-nhìn gì vậy? Ojatakumi

-nhìn ca

-a`!a` không có gì?

Nó cứ thấy quen quen bạn này từ nãy tới giờ mà không dám hỏi. Cứ như thế và nó va phải hòn đá và ngã(chứ sao nữa)

Nhưng không đâu(đang nhắm mắt nên không còn Cảm giác đau nữa). Và, vì ,đúng vậy. Khi mở mắt ra, nó thấy mình đang nằm đè lên Ciel,hai tay dựa vào ngực hắn. Kí ức bỗng ùa về. Và nó la lên:

-ciel! Ciel là cậu à? Được gặp cậu rồi!- nó la lên và ôm lấy hắn như là....khiến nhiều người hiểu nhầm(giowg giải lao không biết có đánh nhau không đây)

-cậu ôm đủ chưa?

-Ciel cười. Đây là lần đầu tiên cậu cười trong suốt 10 năm xa cách Oj để đi nơi khác sống.

-Không sao chứ mọi người đang nhìn kia!

Oj ngẩng đầu lên. Bây giờ nó mới để ý thì ra mọi người đang “theo dõi” mình(cả Ciel nữa cô nương ạ). Nhưng điều làm cô thắc mắc là sao lại có những ánh mắt ám khí nhìn chằm chằm vào cô(ôm trai nđẹp mà còn phải hỏi nữa) nhưng lại có những ánh mắt khác nhìn Ciel như muốn ăn tươi nuốt sống(ghen chứ còn gì)

-Ngồi dậy đi

-hả

Nó nhìn xem và thấy mình đang nằm đè lên cậu ấy....

-Mình xin lỗi

-không sao

Hai người đứng dậy và tiếp tục tham quan trường học. Nó cứ lẻo đẻo hỏi đủ thứ:

Ciej cậu đi đâu vậy-Ciej cậu học lớp nào?

“à mà hình như học lớp với mình” (đúng là hết chỗ nói)

- Ciel, hai bác có khỏe không/

Vân vân và mây mây. Nhưng nói nhiều như vậy mà'Tầng băng' đẹp trai vẫn chẳng nói gì. (ôi! Đúng mẫu người mà t/g thích nè! thích quá đi)

--

fic đầu mong mọi người giuso đỡ ạ

Bạn đang đọc truyện *Anh Yêu Em, Lớp Trưởng Góc Á!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Khi Bạn Thân Đổi Hòn

-Ciel a, cậu có nghe mình nói không vậy?-cô hỏi hợp(kiểu như lâu ngày không gặp ay mà)

-Ciel, Ciel

Nó cứ hỏi mãi nhưng chẳng thấy Ciel trả lời. Không hiểu “ma xuôi quỷ khiến” gì mà nó chạy một mạch cứ chạy mà không biết rằng mình chạy đi đâu. Mọi người đều thấy nó bỏ chạy đi mặc Hội trưởng và Ciel cũng rất thắc mắc việc làm của nó. Sau khi tham quan trường,Ciel vào lớp học thì thấy nó đang úp mặt xuống bàn . Tưởng rằng tăng băng nóng quá cũng phải tân chảy nhưng tăng băng này khác quá chẳng chịu an ủi người ta lấy một lần. Vậy là 45', một tiết học ,chẳng ai chịu nói với nhau đến một lời. Oj hôm nay khác quá,tự nhiên chăm chỉ học hành,chú ý nghe giảng và chẳng liếc Ciel lấy một lần

-----giờ ra chơi-----

-reng...reng...reng

Cả lớp ủa ra và một số nữ sinh lại chỗ cô

-chào cậu -một bạn gái trông rất xinh và hiền lành lại chào

Thay vì buồn đủ thứ chuyện hay tươi cười thì lại giống như tên kia

-chào!

Theo câu chào là các động tác như đứng lên tay đập bàn, chân rảo bước

-cô ta bị sao thế nhỉ?thôi kê cô ta(tạicái bản tính chứ sao,thường là thế nhưng bỗng cô nương đây mà giận thì chỉ có nam chính mới đỡ được thôi)

Từ trongđám đông đi ra một cô gái cực kì què rữ, thân hình bốc lửatheo đó là một con loc mau vàng từ mai tóc. Nhưng đó không phải là mau vàng ong a,trang nhả như Ciel mà là mau vàng kiêu kì, và đối với Ciel thì nó thật xấu xí.

-chào,Ciel-cô ta nói giọng thật điệu(ồn quá a)- tôi là Osaka Uzitami cậu biết công ty.....

-không

Cậu ta nói chắc như đinh đóng cột khiến mấy cô gái đằng kia càng đỏ môi lúc một nhiề. Còn Osaka thì

-nhưng cậu chưa biết tên mà

-không cần thiết

(haha cái tôi khoe của cho nhục chết)

Và cậu cũng ra ngoài lớp

-----hành lang-----

-chào cậu Ojtakumi mình là ....

-tránh ra

-hả?

-tôi nói: tránh ra

Anh chàng đó vôi vàng lui bước thì một gã khác có vẻ khá hung tợn bước ra

-chào cô em, làm gì mà nóng

Nó nắm lấy cổ áo hắn đọc to rõ rang tên họ và lớp học (thật ra là thấy nó trên ao đây)

-Bihaima Zamai lớp 12D7-kem theo là đây hắn ra xa

-mày dám-hắn dơ tay định tát nó thì ....

-thư đi-nắm chặt tay hắn

-Ciel-mắt nó đã long lanh nhưng vẫn chưa hết giận

Nó bỏ đi để cậu học sinh mới giải quyết lũ dam chóc giận cô(đúng hơn là đĩnh danh nữ chính ăn đòn là cai chác). Và một,hai ,ba,bôn tên bị Ciel đánh toi boi. Anh đánh chúng dễ dàng mà không quên gương mặt lạnh giá của mình (ôi !xiu mặt thích quá a). Hình ảnh đó khiến bọn con trai có phần sợ sệt còn con gái thì càng thần tượng anh hơn . Anh bỏ đi không quên câu nói

-cô ay là bạn tôi!

-bạn ư ?họ quen nhau hồi nào? Thảo nào sáng nay cô ta lại hành động như vậy với Ciel.

-không cần lo lắng,một người như cô ta không xung với Ciel. Mà chỉ có Osaka này thôi.

(tự tin quá đây cô gái a,thanh thật thì công ty nhà cô chẳng đang xách dép cho nhà chị Oj nhà tôi đâu)

Sau khi giải quyết xong bọn họ thì Ciel đi tìm Oj. Thấy hồi nãy nó bỏ đi nên anh cũng hơi lo lắng.

“cậu ay giận mình rồi a”-hắn nghĩ

Hắn hỏi mọi người thì biết nó đã đi lên sân thượng. Đến nơi hắn mở cửa ra thì thấy nó đang đứng cạnh tường.

-Oj-hắn gọi

Nó quay đầu lại thì thấy hắn,nó vội lau nước mắt và quay đi.

-Oj...cậu khóc a

-.....-nó không nói gì

-mình xin lỗi vì làm cậu buồn-hắn nói nhưng vẫn giữ cái khuôn mặt lạnh

-cậu có biết là khi gặp lại cậu mình vui lắm không, tại sao cậu không nói gì trong khi mình hỏi rất nhiều chứ. Cậu còn không thèm hỏi tở như thế nào? Cậu quá đang lắm huhu.-nó vừa nói vừa khóc.

Hắn ôm nó vào lòng và nói:

-cho mình xin lỗi

-tở ghét cậu..hix...tở ghét..hix...cậu...

Bạn đang đọc truyện *Anh Yêu Em, Lớp Trưởng Ngốc Á!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Truyện Trên Sân Thượng

Trái tim anh thấy nhói nhói, anh không thể chịu được khi thấy người bạn thân phải khóc vì mình.

-Oj, cậu có nhớ lúc còn nhỏ chúng ta từng trèo lên cây anh đào gần bờ đông không?

Cậu đưa nó ngồi xuống ghế và xoa đầu nó như hồi nhỏ cậu đã từng an ủi nó.

-Ciel, cậu còn nhớ sao?

-đó là một kỉ niệm đẹp nên tớ không thể quên được!

Nó khóc khi nghe thấy câu nói đó của hắn. Nhưng nguyên nhân không phải vì buồn mà nó quá hạnh phúc.

-nhưng cậu đã khác trước rất nhiều.

Nói rồi nó tựa đầu vào bờ vai rộng và ấm áp của cậu bạn. Bất giác, Ciel giật mình. Không hiểu sao cậu lại có cảm giác là lạ đó, thật khác, thật mới lạ:

-khác gì?

-cậu không còn tươi cười như trước kia nữa, lúc nào cậu cũng lạnh lùng và vô cảm. Cậu không còn quan tâm tớ như trước kia nữa. Ciel không trả lời. Nhưng thực tâm cậu, tình cảm với Ojatakumi không bao giờ đổi thay.Cậu luôn ước ao được yêu thương chăm sóc cho nó suốt đời, Không gian yên ắng

hơn vì đã vào tiết học mới, Oj-chan cũng đã ngủ thiếp trên bờ vai Ciel. Mái tóc nó không chịu nghe lời cứ bay lung tung, Ciel ân cần vuốt mái tóc đỏ sang một bên, đặt một nụ hôn nhẹ nhàng lên trán nó:

-Anh iu em, ngoan à....

-----30 phút sau-----

Được giáo viên thông báo thiếu hai học sinh, Hội Trưởng liền đi tìm và bắt gặp họ trên sân thượng.

-Yêu cầu hai người xuống lớp học.

Ciel quay đầu lại, còn Oj-chan vẫn tiếp tục say giấc (ham ngủ gắm).

-Để tôi gọi cô ta dậy.

-không cần

NÓI rồi cậu vác Oj-chan lên, đầu nó áp vào bờ ngực rắn chắc của cậu. Lúc này cả lớp đang ồn ào vì chuyện của hai học sinh mới. Đúng lúc đó, Ciel cùng Oj-chan bước vào, trên tay cậu là cô bạn thân vẫn còn nằm tròn trong vòng tay ấy. Tiếng ồn ào mỗi lúc càng to và rõ hơn:

-Cô ta làm gì vậy? -Girl 1

-Chuyện gì xảy ra giữa hai người họ vậy? -Girl 2

-Anh ta dám đụng vào tiền nữ của chúng ta kìa! -Boy 1

Và rất nhiều, rất nhiều các câu hỏi khác nữa.

Oj-chan giật mình tỉnh giấc, dụi mắt. còn ngo ngắc trên tay Ciel. Cậu đặt nó xuống. Như con nai tơ, nó hỏi:

-Có chuyện gì vậy, sao ồn ào thế?

Ba nữ sinh bước lên, trong đó có Osaka cùng con lóc vàng ánh kim:

-Cô còn hỏi sao !

Mặt cô ta vênh lên:

-Cô biết tôi là ai không?

-Hình như cô là..là.....

-Không biết thì tôi sẽ nói cho mà biết. Nghe rõ đây, tôi là .....

-À nhớ ra rồi.

Cô là Osaka. tôi đoán đúng chứ

Khi nãy cô ta còn đang lớn tiếng vậy mà giờ đã "dịu dàng":

-sao cô biết?

-ban nãy cô giới thiệu.

Cả lớp cười ồ lên (si nhục cái bệnh vênh). Cô ta đi mặt tía tai, định nắm lấy tóc nó (kiểu đàn bà hay gây sự đấy) thì một giọng nói vang lên:

-Ojtakumi Myaza con gái độc nhất của tập đoàn Suntory chuyên quản trị kinh doanh đứng thứ 3 trong nước.-đó là Ciel. Cô ả vội thu tay lại

-Sun...Suntory ư?

-à, xin lỗi các bạn mình quên giới thiệu.hihi(hay quên quá cô nương à, thế mà không nhớ nổi)

-về chỗ thôi

-à... ừ

vậy rồi cả hai tiến về chỗ

-cảm ơn cậu, Ciel!

-chuyện gì?

-cảm ơn vì đã giúp mình khi này!

Ciel không nói gì nhưng cậu rất vui. Cậu không muốn thổ lộ ra bên ngoài vì cậu sợ mình sẽ vô tình tiết lộ tình cảm cho Oj biết(nói đi không sao đâu mà, 520-anh yêu em đấy). Ánh nắng nhẹ nhàng và ấm áp vô cùng. Mái tóc cô gái đó vẫn xoa dài bay bay trong làn gió mới. Giọt nước mắt đã thay thế cho nụ cười, sự mất mát đã thay cho nụ hôn âm thầm của Ciel. Những hình ảnh ấy thật dễ động lòng người, thật đẹp. Và đối với Ciel, cậu cũng không ngoại lệ. Chính trái tim sắt đá của cậu cũng dần tan chảy bởi vẻ đẹp ấy.

Bạn đang đọc truyện *Anh Yêu Em, Lớp Trưởng Ngốc Á!* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Lớp Trưởng Ojtakumi

Buổi học đầu tiên của 2 nhân vật chính thật nhiều chuyện thú vị. Mới ngày đầu tiên tới trường mà đã có quá nhiều cảm xúc : vui có, bất ngờ có, buồn có. Thật giống 1 món ăn đầy đủ hương vị !

Hôm nay là buổi học tiếp theo (không biết chuyện gì sẽ xảy ra, tò mò quá)

----- Ở nhà Myaza -----

- Ojji ..... Dậy đi con ! - Mẹ cô từ dưới lầu gọi vọng lên.

Thay vì như thường ngày, tiếp tục đắp lút chăn ngủ tiếp thì cô lại bật dậy như chiếc lò xo từ rất sớm.

- Con dậy rồi ạ !

Cô nhanh nhẩu xách cặp chạy xuống ăn sáng. Hôm nay, bố cô phải đi làm từ rất sớm nên nhà còn 2 mẹ con với mấy người hầu.

- Mẹ à, Ciel, con gặp lại cậu ấy rồi đấy ạ.

- Ciel Phantomihai hả ? Con gặp lại cậu ấy lúc nào ?

- Hôm qua ạ. Con với cậu ấy còn học chung lớp nữa cơ đấy.

Mặt mẹ cô bỗng buồn hơn OJ-chan phải chăng hỏi mãi mẹ cô mới nói thật ... Cách đây 10 năm, mẹ Ciel đã qua đời vì một vụ tai nạn xe. Vì quá đau buồn nên bố con họ mới chuyển sang Mỹ sống để quên đi những đau thương nơi này. Cuối cùng, Sau khi đã lớn, Ciel quyết định về Nhật sống một mình. Và nói là muốn tìm người nên mới về đây.

- Tìm người, ai vậy mẹ ?

- Mẹ cũng không biết.

Lặng im một hồi ...

3 giây ... 2 giây ... 1 giây ... Cô cứ như một nhà khoa học nghĩ ra được một phát minh kì diệu lắm, la lên :

- À ! Thảo nào ... thảo nào mà cậu ấy lại trở nên lạnh lùng không như trước kia nữa.

Con hứa với mẹ phải khiến cậu ấy trở lại làm Ciel của 10 năm trước ! (Cố lên, mình ủng hộ bạn)

----- Ở trường -----

Lần này, Oj-chan không muốn gây sự chú ý như lần trước nên đã dẫn taxi cho xe xuống ngã tư cách trường tầm 30 mét rồi đi bộ. Đang đi có 5 chàng trai (cùng trường) chạy tới làm quen. Vừa nói chuyện được vài 3 câu với bọn họ, cô bỗng nhiên vừa chạy vừa gọi :

- Ciel, đợi mình !!! và bỏ mặc mấy chàng kia lại.

----- Vào trong lớp -----

Còn hơn 15 phút nữa mới vào học, vậy mà cả lớp đã nghiêm chỉnh vào ghế ngồi hết rồi làm cô thấy lạ. Sau khi đã ngồi yên vị, Cô nói :

- Mẹ mình nói, cậu về đây để tìm ai đó. Là ai thế ? Ai mà có phúc được Ciel đẹp trai của chúng ta tìm kiếm nhỉ ?

- Tớ tìm bạn

- Bạn ? Ai nhỉ ? (trời cô chứ ai nữa, bó tay. com)

Tiếng chuông reo lên, cô giáo chủ nhiệm vào lớp.

- Các em, hôm nay chúng ta sẽ bầu lớp trưởng mới nhé ! Đồng ý không ?

- Dạ đồng ý !!! - Cả lớp đồng thanh

- Vậy ai muốn ứng cử vào vị trí này ?

Không khí đang sôi nổi bỗng im bật.

- Dạ, em !

Vốn là người nhiệt tình nên Oj-chan chẳng do dự gì đã muốn được ứng cử. Bấy giờ quay đi khắp lớp thì chỉ thấy mỗi mình là đứng lên, giơ tay.

Cô giáo hỏi phá tan bầu không khí :

- Còn ai nữa không ? Nếu không còn ai thì Ojtakumi sẽ là lớp trưởng. Công việc đầu tiên của lớp trưởng sẽ là vào văn phòng và lấy lịch học mới cho cả lớp ghi.

- Vâng, thưa cô !

Cô nhí nhảnh chạy ra khỏi lớp (trước khi kể tiếp cho mình hỏi : không biết Oj-chan có tìm được văn phòng hay tìm thấy gì nhỉ ?). Cô nàng la cà khắp nơi, chạy hết tầng này đến tầng kia, lớp này rồi đến lớp nọ mà vẫn chẳng thấy nó đâu. Rồi bỗng nhiên cô thấy có tiếng động lạ trong nhà kho liền đi vào. Vừa bước được vài bước thì “rầm”, cửa đóng sầm lại, xung quanh toàn là bóng tối.

----- Bên ngoài -----

- Vậy là xong. Vào lớp thôi kẻo bị phát hiện.- Đó là tiếng của Osaka cùng đồng bọn của cô ta (chắc muốn trả thù chuyện lần trước chứ gì)

Nhưng trong kế hoạch của cô ta đã có sai sót và không ngờ rằng lại có 1 người anh hùng đã đến để cứu nữ nhân. Và người anh hùng đó không ai khác chính là Ciel. Ngồi trong lớp lâu quá không thấy Oj-chan đâu cậu cảm thấy bất đầu lo lắng nên tìm cách đi tìm cô. Bỗng thấy Osaka và mấy người khác nên mới lên đi theo và đã thấy hành động vừa rồi. Dùng đôi bàn tay và sự lo lắng của mình Ciel đã mở cánh cửa một cách dễ dàng. Cậu tiến vào, phòng khá rộng nên đang đi sâu vào thì một tiếng động là phát ra từ 2 phía :

- Ôi, dễ thương quá nè !- cùng với đó là- “rầm” (tiếng cửa đóng sầm lại)

Quả đúng với câu “ Người tính không bằng trời tính “, ông trời chẳng những cho họ gặp lại nhau mà còn giúp họ có 1 không gian riêng để tâm sự nữa. Thật ra là lũ thần tượng Oj-chan gây ra đây ! Họ cũng giống như Ciel, đi theo cậu ta và làm chuyện này đây (nhưng họ không biết nàng tiên nữ đang ở đây nếu không thì đã không trả thù Ciel bằng cách này)

Bạn đang đọc truyện *Anh Yêu Em, Lớp Trưởng Góc Á!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Đôi Bạn Trong Bóng Tối

Ciel bước gần hơn, sâu dần cho tới khi thấy một bóng người. Một cô gái với mái tóc đen búi cao đang cầm 1 vật gì đó. Nhưng cậu không lên tiếng, nhẹ nhàng bước ra sau tủ sách đã cũ. Bên cạnh cái tủ sách ấy không ai khác chính là Oj-chan, lưng cô đối diện với lưng Ciel qua tủ sách. Tư thế ngồi của cậu trông thật quyến rũ. Mái tóc vàng đan trong màu đen của bóng tối vẫn thu hút lạ thường. Đôi mắt ánh lên vẻ trầm tư suy nghĩ. Trông vừa lịch lãm, phong cách mà lại vừa trẻ trung, quyến rũ.

Cô lấy máy ra, loay hoay làm gì đó (cầm máy trên tay thì chắc là đang gọi điện cầu cứu nhỉ). Rồi vài giây sau, một âm thanh vang lên (thì ra là bật nhạc, có nhả hứng ghê). Một bản nhạc ballad êm dịu, nhẹ nhàng. Bài hát kể về 1 đôi bạn thân sau nhiều năm xa cách gặp lại nhau và giữa họ đã hình thành 1 mối quan hệ vượt qua mức tình bạn, rất bền chặt và khăng khít. Một thứ nhạc êm ái xoáy sâu vào những kỷ niệm thời thơ ấu của cả Ciel và Oj-chan. Đồng thời cũng tạo nên 1 không khí im lặng đến sợ hãi. Tất cả mọi âm thanh đều “tắt” nhường chỗ cho bản ballad ngân vang. Nhạc dừng, cô nhấn tin cho Ciel:

- “ Cậu ở đâu đây ? “
- “ Có chuyện gì không ? “ - Ciel nhấn lại
- ' Minh đang bị nhốt trong nhà kho trường nè “
- “ Vậy gọi mình làm ? “
- “ Giúp mình ra khỏi đây ! Mình sợ quá !!! “
- ' Sợ “..... Vậy mà mình tưởng là ai đó đang nghe nhạc “

Nó vừa đọc xong tin nhắn, đang định hồi lại thì :

- Minh ở đây
- Ôi mẹ ơi ! - Cô giật như tên bắn, ngã ra phía sau.
- Cậu làm mình sợ đấy

Cậu là trộm chắc

Ciel nhếch môi. Có lẽ rất mờ nhạt, có lẽ chỉ là vô tình nụ cười ấy xuất hiện nhưng Oj-chan đã trông thấy nó. Và chính nụ cười ấy đã khiến cô không còn giận bởi chuyện đùa ban nãy nữa. Ciel tiến lại gần hơn, ngồi kế bên Ojtakumi.

- Đó là bài hát yêu thích của cậu ư ?
- Phải. À ! Nhưng mà cậu đến đây từ lúc nào thế.
- Điều đó quan trọng sao ? Nhưng tại sao cậu lại thích 1 bản nhạc buồn như vậy.
- Sao lại không được chứ ? - Cô héch mặt lên hỏi
- Vì nó không hợp với cậu đâu
- Haizzz ..... Ai cũng bảo thế. Cậu muốn biết tại sao mình lại thích nó tới vậy không ? Từ khi cậu không từ mà biệt, mình đã vô cùng buồn. Mỗi khi nghe khúc nhạc này, không hiểu sao mình có 1 cảm giác rất kỳ lạ. Nói chung là mình không thể tả được. Nhưng bây giờ thì không cần nữa. Cậu đã về rồi. Mình sẽ tải 1 bài khác - Cô cười thật rạng rỡ và ôm lấy cậu bạn thân.
- Oj-chan à .....
- Gì thế ?
- không có gì ? (suýt nữa thì lộ tình cảm rồi). Cậu vẫn như xưa nhỉ ?
- Đúng vậy. Nhưng hình như ai đó đã thay đổi thì phải
- “ Ai đó “: Ý cậu là mình.

Nó im lặng 1 hồi, nhìn từ đầu tới chân Ciel 1 cách kỳ quặc :

- Thì còn ai khác ngoài cậu ..... Ciel này.
- Chuyện gì ?
- Mình rất buồn khi nghe chuyện của mẹ cậu. Đó có phải là lí do khiến cậu lạnh lùng hơn ?
- Có quá nhiều chuyện xảy ra. Đầu tiên là mẹ mình qua đời. Sau đó thì mình phải xa cậu, sang 1 đất nước xa lạ như Mỹ sống, gặp những người xa lạ và trò chuyện với họ thân thiết dù không thoải mái chút nào.
- Nhưng giờ cậu đã về rồi. Mình thật sự không muốn thấy 1 Ciel như thế đâu. Vậy nên, Ciel à - cô nắm lấy tay cậu thật chặt, mắt nhìn thẳng vào Ciel - cậu đừng buồn nữa nhé. Hãy vui vẻ lên vì đã có Oj-chan bên cạnh cậu Ciel rồi ! Khi nghe được câu nói ấy, cậu thấy thật kỳ lạ. Một cảm giác ấm áp đã bao lâu không còn là của cậu bỗng trở về. Tất cả là nhờ cô. Ciel cứ như từ câu nói ấy mà đã dần thoát ra khỏi cái vỏ bọc của bản thân, không còn lo sợ (sợ bị tổn thương đấy các bạn ạ) như trước đây đã từng.
- Mình sẽ có thể làm Ciel của trước đây .....
- Được chứ ! - Cô cắt ngang - Đầu tiên, cậu hãy cười đi. Đó sẽ là khởi đầu của Ciel trước đây !

- Cười ư ?

Phải rồi đã rất lâu cậu không biết cười là gì (Có lẽ là từ 10 năm trước rồi). Nhưng cô nhìn cậu với ánh mắt vô cùng thơ dại, ngây ngô lại cùng với vẻ cầu mong nụ cười của Ciel hơn. Và, đúng làm sao có thể từ chối ánh mắt ấy được. Thật sự thì cậu đã rung động, tim cậu đang bắt đầu nóng lên từng lúc, nụ cười đã hiện lên.

- Đây ! Mình nói rồi, cậu có thể làm được ! Cậu vừa cười rồi kìa ! - Nó la lên

Ciel lại tiếp tục cười, mỗi lúc càng cười tươi và rạng rỡ hơn. Một con người lạnh lùng giờ đã thay thế bằng Ciel với nụ cười khiến bất kì cô gái nào cũng dễ bị “cảm nắng “. Hai người trò chuyện với nhau say sưa, không biết thời gian đang trôi qua. Thoắt cái, trời đã tối đen, trăng đã lên cao tròn và sáng vằng vặc .... “ Reng... reng... reng “ - Đó là tiếng chuông điện thoại của Ciel :

- Alo, quân gia ! có chuyện gì không ?

- Chào cậu chủ ! bây giờ đã 8 giờ tối rồi ! (Cô nhìn đồng hồ và ngạc nhiên, đã 8 giờ rồi - nhanh thật) Cậu có việc gì cần làm ạ ?

- Không có gì đâu bác. Tôi vừa gặp lại bạn

- À, là cô Ojtakumi ! Cậu mời cô ấy ăn tối luôn được chứ. Bữa ăn đã sẵn sàng mà hôm nay ông chủ không có nhà.

- Được. Tôi sẽ mời cô ấy ! (cúp máy, quay sang Oj-chan) - Cậu đến nhà mình dùng bữa chứ.

- Ok. Để mình gọi về nhà đã (gọi cho mẹ cô) Mom à, con qua nhà Ciel ăn cơm tối, mẹ đừng chờ nhé !

- Được rồi, con gái - mẹ cô đáp

- Mình đi thôi. À nhưng ra ngoài bằng cách nào. Hình như cửa bị khóa rồi.

Ciel chỉ cười, không nói gì, cầm tay của Oj-chan bước ra. Lại thêm 1 tiếng “ Rầm “ nữa nhắm vào cánh cửa. Chỉ với 1 đạp, cánh cửa đã bật tung ra (gãy cả khóa cửa). Họ bước ra ngoài, Oj-chan hít thở không khí trong lành (cứ như người tù được trả tự do vậy)

----- Ở nhà Ciel -----

Chiếc xe ô tô màu đen rất sang trọng của Ciel (mui trần đấy nhé) đậu trước 1 căn biệt thự rất đẹp và rộng rãi. Cửa tự động mở, Ciel lái xe vào sân. Người hầu khoảng 10 người xếp thành 2 hàng, cúi đầu :

- Cậu chủ đã về - Tất cả cùng nói

Ciel lẳng lặng bước vào, không nói chẳng rằng. Trong khi đó thì Ojtakumi thì cứ chào đi chào lại cả 10 người hầu. Cô cứ chạy hết góc này đến góc nọ rồi lại trầm trồ khen ngợi nội thất bên trong rất tỉ mỉ và tinh xảo (mang tiếng là công ti hùng mạnh nhất nhì nước thì chỉ ít nhà cửa cũng phải thế)

Cô còn đang chạy nhảy lung tung thì bị ngã (hậu đậu quá không biết có bị thương không đây). May thay, “ chàng hoàng tử “ Ciel đã chạy lại đỡ kịp, “ vót “ cô gọn trong vòng tay (nếu được vậy thì em nguyện ngã để anh nâng). Mắt người này đối diện với mắt người kia thật nồng nhiệt. Khoảng cách giữa 2 đôi môi đang rất gần. Cảm xúc ! Phải, hiện giờ họ đang nuông chiều cảm xúc, nó đang rất mất kiểm soát. Chuyện gì sẽ xảy ra ? Họ càng lúc càng lún sâu vào đam mê, càng gần nhau hơn. Có lẽ họ sẽ hôn nhau chẳng ? Nhưng nếu thật thì họ sẽ cư xử khác trước hay thổ lộ tình cảm của mình (các bạn hãy đón xem chap tiếp theo để xem liệu họ sẽ làm gì nhé)

Bạn đang đọc truyện *Anh Yêu Em, Lớp Trưởng Ngốc Á!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.